

EL LLENGUATGE

M'agrada tot

Grups nominals com *Tres llibres, uns quants mocadors, poques idees, moltes coses i alguns diners*, en què el substantiu és modificat per un adjectiu numeral o indefinit, quan constitueixen el terme de l'oració que fa de complement directe o acusatiu, es poden pronominalitzar per mitjà del pronom partitiu *en*, el qual, però, en representa únicament la part substantiva, l'element modificador no essent susceptible de cap representació pronominal. Així, *Compro tres llibres, Em va regalar uns quants mocadors, Té poques idees, Desitja moltes coses i Guanyarà alguns diners* es poden reduir a *En compro tres, Me'n va regalar uns quants, En té poques, En desitja moltes i En guanyarà alguns*. En canvi, com que *tot* modifica grups determinats o neutres, com *totes les gràcies o tot això*, quan aquests grups fan de complement acusatiu es pronominalitzen, en la seva part substantiva, per mitjà dels pronoms *el (la, els, les)* i *en*. Per tant, oracions com *Té totes les gràcies i Vol tot això*, es redueixen, si hom en vol pronominalitzar el complement, a *Les té totes i Ho vol tot*. Però així com no reduïrem, en bona sintaxi, *Compro tres llibres* a «Compro tres», tampoc *Ho vol tot* no és reduïble a «Vol tot», encara que, tal com dèiem ahir, aquesta frase formi part d'una construcció extensa i complexa, en què figurin nombrosos complements de mena diversa —circumstancials, preposicionals— que puguin dissimular, als ulls d'algú, l'absència de la partícula *ho*, representació imprescindible de la part essencial o substantiva del terme acusatiu.

Algú potser es podria sentir temptat a objectar que el grup *tot això* bé es redueix a *tot* en frases com *M'agrada tot, Convé tot, S'adona de tot, Accepta tot i Es veu tot*. És ben cert. Però hi ha una diferència essencial entre aquestes oracions i *Ho vol tot*: que en cap d'elles el grup *tot això*, reduït a *tot*, no constitueix el complement acusatiu, sinó el subjecte (en les dues primeres), un complement preposicional (en les dues següents) i, en la darrera, el complement, en principi directe, d'un tipus d'oracions passives pronominals, en què es comporta com si fos el subjecte, el qual, com se sap, té la propietat d'ésser sobreentès. Així com *Li agraden els llibres i D'aquí es veu el mar* són reduïbles a *Li agraden i D'aquí es veu, Li agrada tot això i Es veu tot això* es poden reduir a *Li agrada tot i Es veu tot*.

Albert Jané